

ה"ת 44054/12/16 - פידא ברמקי נגד רשות הטבע והגנים ירושלים

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 44054-12-16 ברמקי נ' רשות הטבע והגנים ירושלים

בפני	כבוד השופטת דנה עופר
מבקשים	פידא ברמקי
נגד	
משיבים	רשות הטבע והגנים ירושלים

החלטה

1. לפניי בקשה להחזרת תפוסים, שעניינה ציוד צלילה ודיג שנתפס מהמבקש ביום 29.10.16. הציוד נתפס על רקע החשד, כי המבקש עסק בדיג באמצעות רובים, בשמורת טבע, בניגוד להוראות חוק שונות האוסרות על פגיעה בדגים בשמורת טבע, וביצוע פעולות נוספות שהן אסורות בשמורת טבע.

2. בקשה ראשונה הוגשה על ידי המבקש ביום 21.12.16, ונדונה ביום 26.1.17. בהחלטה שניתנה במעמד הצדדים צוין, כי החפצים תפוסים מזה כשלושה חודשים, החקירה טרם הסתיימה, ובנסיבות אלו נדחתה הבקשה.

3. בקשתו השנייה של המבקש הוגשה ביום 26.12.17 (כשנה לאחר מכן), ובמסגרתה הלין על כך שלמרות הזמן הרב שחלף מאז נתפס הציוד, טרם הוחזר הציוד לידי.

4. דיון בבקשה התקיים (לאחר בקשות דחייה שהגישו ב"כ הצדדים, בנימוקים שונים) ביום 14.2.18.

בתגובתה ציינה המשיבה, כי ביקשה פעמיים להאריך את תוקף החזקת התפוסים בידיה, ולעניין זה ניתנו שתי החלטות אשר האריכו את התוקף למשך 6 חודשים (ביום 20.4.17 וביום 16.10.17). לטענתה, החקירה הייתה מורכבת, והיא נדרשה לשיתוף פעולה של המשטרה, ולחקירת גורמים נוספים שהיו מעורבים באירוע, ועל כן סיום החקירה עד להגשת כתב אישום - ארך זמן.

במעמד הדיון הודיע ב"כ המשיבה, כי בינתיים הוגש נגד המבקש כתב אישום, וכי התפוסים עתידים לשמש כראייה להוכחת המיוחס לו. כן טען ב"כ המשיבה, כי ככל שיורשע המבקש תעתור היא לחילול הציוד שנתפס.

המבקש חזר על טענותיו, וביקש להשיב את הצידוד לידיו. לטענתו, לא דג בשמורה אלא במרחק של 8 ק"מ ממנה.

5. מתגובת המשיבה עולה, כי התפוסים מוחזקים בידיה כדין. בטרם חלפו ששת החודשים הראשונים שבסופם היה עליה להשיב את התפוסים למבקש על פי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, פנתה המשיבה לביהמ"ש וביקשה להאריך את התקופה. ביהמ"ש נעתר לבקשתה, וכן נעתר לבקשה נוספת שהוגשה בטרם חלפו ששת החודשים הנוספים. במהלך התקופה שהוארכה בפעם השנייה, פעלה המשיבה להגשת כתב האישום.

6. כתב האישום אכן הוגש בינתיים, והוא מייחס למבקש עבירות שונות על חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998, ועל תקנות שונות כמפורט בכתב האישום, כל זאת בגין דיג לא חוקי בשמורת טבע. לפיכך יש הצדקה להותרת הצידוד התפוס בידי המשיבה, שכן צידוד זה עתיד לשמש כראייה במשפט. בנוסף יכולה המשיבה לעתור לחילוט הצידוד, אם יורשע המבקש. שתי תכליות מצדיקות אפוא את המשך החזקת התפוסים - התכלית הראייתית, ותכלית החילוט - ואף שמדובר בצידוד אשר הינו קניינו של המבקש, הרי שתכלית המשך החזקתם של התפוסים מצדיקה הותרתם בידי המשיבה (לעניי זה ראה בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2) 464).

אמנם, החקירה התארכה במשך זמן רב, כאשר במשך למעלה משנה תפוס צידוד של המבקש, שהינו קניינו, בידי המשיבה; אולם השתכנעתי כי קשיים שונים שבהם נתקלה המשיבה הם שגרמו להתארכות החקירה (כגון הצורך בקבלת סיוע משטרי, בכפוף לסדר העדיפויות של המשטרה, והצורך בחקירת גורמים נוספים אשר נמנעו לשתף פעולה עם המשיבה), ומכל מקום, לאורך כל התקופה החזיקה המשיבה בתפוסים כדין, ועל פי סמכות שניתנה לה כדין.

7. לאור האמור, אני דוחה את הבקשה.

בשולי הדברים אתנצל בפני הצדדים על העיכוב במתן החלטה זו, עיכוב שנבע מתקלה אשר בעטיה נשמט ממני הצורך במתן ההחלטה בתיק זה.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ח, 28 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.